

РЕШЕНИЕ

№ 3030

гр. София, 05.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11518** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 от ЗАНН във връзка с чл. 208 и следващи от АПК.

Образувано е по подадена касационна жалба от Комисия за защита на потребителите, представлявана от директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] срещу Решение от 06.10.2011г. по н. а. х. д. № 1901 по описа за 2011 година на Софийски районен съд, НО, 116 състав.

Касаторът, в касационната жалба излага подробно доводи за неправилност на постановеното решение на районен съд, от което може да бъде направен извод, че изложените касационни основания са по чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НПК.

Ответникът, редовно призован в с.з. чрез процесуалния си представител адв.Л. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, след като съобрази изложените в жалбата касационни основания, доводите на страните и събраните доказателства, намери за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на проверка в касационното производство е Решение от 06.10.2011г. по н. а. х. д. № 1901 по описа за 2011 година на Софийски районен съд, НО, 116 състав, с което е отменено НП № К- 7638/27.12.2010г. на Директора на РД на К. за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място], с което на [фирма] е наложено

административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500лв. на основание чл. 228 от З. за нарушение на чл. 192, т. 2 от З..

Въззивният съд е установил фактическата обстановка, като е събрал релевантните доказателства в хода на съдебното обжалване на наказателното постановление и е изяснил всички факти относими към съставомерността на административното нарушение.

Въззивният съд е направил цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното наказание. При проверката констатира, че при съставянето на АУАН е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.40, ал.2 АУАН и последният противно на това правило е съставен в отсъствието на известния нарушител – [фирма]. Освен това съдът, счита, че липсват доказателства и за компетентността на наказващия орган по чл.233, ал.2 от З.. Не на последно място, съдът намира, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати нарушения на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН, тъй като и в двата липсва посочена дата на нарушението.

Решението на първоинстанционния съд е валидно и допустимо - постановено е по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на дадените му от закона правомощия. Съдът правилно, съобразно събраните доказателства е изяснил фактическата обстановка, като е изложил подробни, ясни и логични мотиви относно приетата фактическа обстановка и съставомерността на нарушението. Обсъдил е правнорелевантните факти и е приложил правилно материалния закон.

В касационната жалба са изложени доводи за правилност на издаденото наказателно постановление, като касаторът сочи, че неправилно съдът е тълкувал разпоредбата на чл. 192,т.2 от З.. Доводите на касатора съдът намира за неоснователни.

Съгласно чл. 192, т. 2 от З., длъжностните лица на контролните органи имат право да изискват необходимите документи във връзка с осъществявания от тях контрол. Анализът на разпоредбите води до извод, че неизпълнението на изискване на длъжностно лице, осъществяващо контрол по З., не е скрепено със санкция по чл. 228 от З.. Настоящата инстанция намира за правилно даденото от въззивния съд тълкуването на разпоредбите на чл. 192 от З. .

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила. С оглед гореизложеното и на основание чл. 221 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.10.2011г. по н. а. х. д. № 1901 по описа за 2011 година на Софийски районен съд, НО, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: